

פרשת מצורע

זאת תהיה תורת המצורע (יד, ב)

בגמרא (ערכין טו, ב) איתא אמר ריש לקיש מאי דכתיב 'זאת תהיה תורת המצורע' זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע.

יש להבין, אם זה עונשו של מוציא שם רע שנגעים באים עליו, א"כ איך נאמר במוציא שם רע (דברים כב, יט) 'וענשו אותו מאה כסף וגו'' הרי מצינו בגמ' (מכות ד, א) ש'אין לוקה ומשלם' וזה שלקה בצרעת אף הוא יפטר מלשלם.

ועוד קשה כיצד נאמר (שם) 'ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו', והרי במצורע ומוכה שחין כופין אותם להוציא אף אם היא רוצה לשבת עמו, וכדאמרינן בגמרא (כתובות עז, ב).

ואפשר ליישב, דהנה פריך בגמרא (ערכין טז, א) אהא דאמרינן התם דעל עון לשה"ר באים נגעים, הרי מעיל כהן גדול מכפר על לשה"ר. ומשני הא דאהנו מעשיו הא דלא אהנו מעשיו אי אהנו מעשיו (שנתקוטטו על ידו. רש"י) אתו נגעים עליה, אי לא אהנו מעשיו מעיל מכפר.

א"כ י"ל, דכיון שבמוציא שם רע לא אהנו מעשיו שהרי בא הדבר לידי בירור שאין כלום בדבריו, וכדכתיב (שם פסוק טו) 'ולקח אבי הנערה ואמה והוציאו את בתולי הנערה וגו'', 'ופרשו השמלה לפני זקני העיר' (שם פסוק יז) א"כ אינו לוקה בצרעת ושפיר מכפר המעיל, ומעתה אפשר לחייבו מאה כסף בלא כל חשש.

מקור: בית יצחק